

Λειτουργία και Δραστηριότητες Κατασκηνώσεων

Λειτουργία και Δραστηριότητες Κατασκηνώσεων:
Διαχείριση Κινδύνου στις Κατασκηνώσεις II

Νικόλαος Θεοδωράκης
Επίκουρος Καθηγητής Τ.Ε.Φ.Α.Α Σερρών, Α.Π.Θ

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

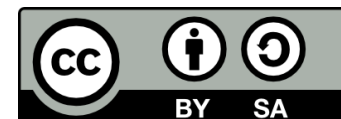

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Άδειες Χρήσης

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό υπόκειται σε άδειες χρήσης Creative Commons.
- Για εκπαιδευτικό υλικό, όπως εικόνες, που υπόκειται σε άλλου τύπου άδειας χρήσης, η άδεια χρήσης αναφέρεται ρητώς.

Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης» έχει χρηματοδοτήσει μόνο τη αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΝΟΙΧΤΑ
ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΑ
ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Λειτουργία και Δραστηριότητες Κατασκηνώσεων

Διαχείριση Κινδύνου στις Κατασκηνώσεις II

Περιεχόμενα ενότητας

1. Απόφαση για τη Δημιουργία του Πλάνου Διαχείρισης Κινδύνων
2. Ανάπτυξη Περιγράμματος του Πλάνου Διαχείρισης Κινδύνων
3. Περιοχές Προγραμμάτων Διαχείρισης Κινδύνων
4. Πρόληψη και Διαχείριση Κινδύνων στην Υπαίθρια Αναψυχή
5. Το Μοντέλο των Ατυχημάτων (Hale 1983)
6. Ανάλυση των Κινδύνων (Priest & Baillie, 1987)
7. Προβλήματα στην αντιμετώπιση των κινδύνων

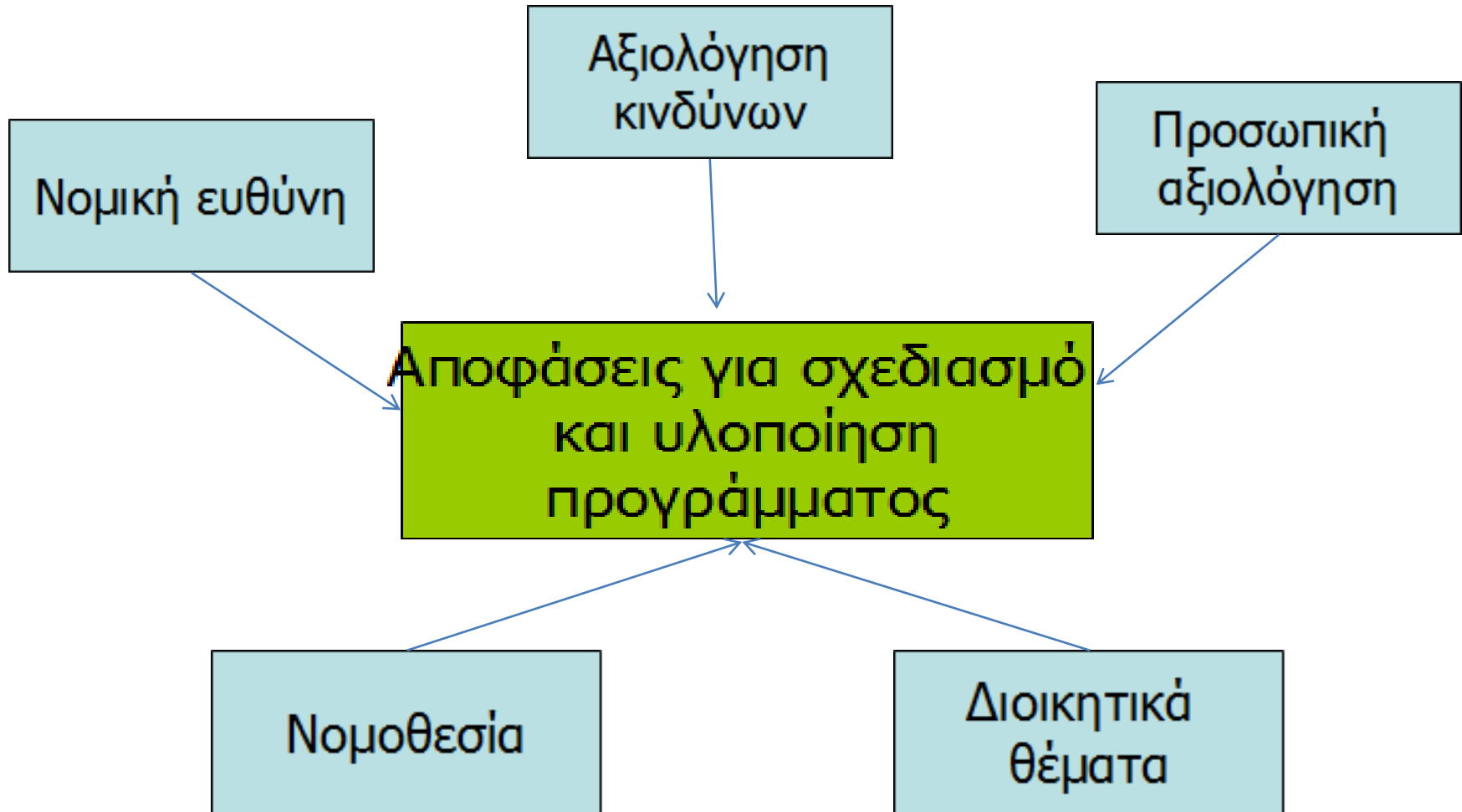

Σκοποί ενότητας

- Να γίνει αναφορά στις διαδικασίες και αποφάσεις οι οποίες θα βοηθήσουν τα στελέχη να ελαχιστοποιήσουν την πιθανότητα τραυματισμών / θανάτων των συμμετεχόντων, θεατών, αθλητών και προσωπικού που συμμετέχουν σε προγράμματα αθλητισμού και αναψυχής
- Να γίνει αναφορά στην αποφυγή νομικών κυρώσεων που προκύπτουν από τα παραπάνω
- Να γίνει αναφορά στην αντιμετώπιση και στα πιθανά προβλήματα της αντιμετώπισης πιθανών κινδύνων

Απόφαση για τη Δημιουργία του Πλάνου Διαχείρισης Κινδύνων

Ανάπτυξη Περιγράμματος του Πλάνου Διαχείρισης Κινδύνων

Αναγνώριση
Κατηγορίας
απειλών

Καρδιακή προσβολή
Προστασία ανηλίκων /
παιδιών
Προβλήματα
θερμορύθμισης
Κεραυνοί και καταιγίδες
Ασφάλεια
Αθλητικοί τραυματισμοί
Αυτοκινητιστικά

Αναγνώριση
Απειλών ανά
κατηγορία

Ποιες κατηγορίες
απειλών υπάρχουν
στο πρόγραμμά σας;

Ανάπτυξη Περιγράμματος του Πλάνου Διαχείρισης Κινδύνων

Αξιολόγηση
απειλών

Ελαχιστοποίηση
Κινδύνων
απειλών

Ιστορικό συμβάντων
Συζήτηση με ειδικούς

Ανάπτυξη μεθόδων
Διαδικασιών
Εκπαίδευση
Επικοινωνία

Περιοχές Προγραμμάτων Διαχείρισης Κινδύνων

- Προγράμματα Άμεσης Ιατρικής Παρέμβασης
- Προστασία Παιδιών
- Προγράμματα Ακραίων Καιρικών Συνθηκών (Θερμορύθμιση)
- Προστασία Κεραυνών και Ακραίων Καιρικών Φαινομένων
- Διαχείριση Λοιμώξεων
- Ασφάλεια στις Παιδικές Χαρές
- Ασφάλεια σε δραστηριότητες πισίνας / θάλασσας
- Ασφάλεια σε θέματα εξοπλισμού
- Αθλητικοί τραυματισμοί

Πρόληψη και Διαχείριση Κινδύνων στην Υπαίθρια Αναψυχή

- **Είδη κινδύνων**

1. Κίνδυνοι από το περιβάλλον

- Κίνδυνοι λόγω της φύσης της δραστηριότητας
- Κίνδυνοι λόγω των εγκαταστάσεων και του εξοπλισμού
- Κίνδυνοι λόγω των χαρακτηριστικών της περιοχής
- Κίνδυνοι λόγω της μεταφοράς, της διαμονής και της διατροφής

Πρόληψη και Διαχείριση Κινδύνων στην Υπαίθρια Αναψυχή

2. Κίνδυνοι από τον ανθρώπινο παράγοντα

- Στους συμμετέχοντες
 - Στους συνοδούς / προσωπικό / οδηγούς
 - Μέλη της διοίκησης της εταιρείας ή του φορέα
-
- **ΠΩΣ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΤΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ;**

Το Μοντέλο των Ατυχημάτων (Hale 1983)

Κίνδυνοι Περιβαλλοντικοί	+ Κίνδυνοι από τον Ανθρώπινο Παράγοντα	= Πιθανό Ατύχημα
<ul style="list-style-type: none">•Πεδίο υλοποίησης δράσης•Καιρικές συνθήκες•Εξοπλισμός•Εγκαταστάσεις	<ul style="list-style-type: none">•Εκπαίδευση συνοδών•Εμπειρία Δεξιότητες•Προσόντα συμμετεχόντων•Επικοινωνία, Υποστήριξη	
2 Περιβαλλοντικοί κίνδυνοι	+ 2 ανθρώπινοι κίνδυνοι	= 4 φορές υψηλότερη πιθανότητα ατυχήματος
3 Περιβαλλοντικοί κίνδυνοι	+ 3 ανθρώπινοι κίνδυνοι	= 9 φορές υψηλότερη πιθανότητα ατυχήματος

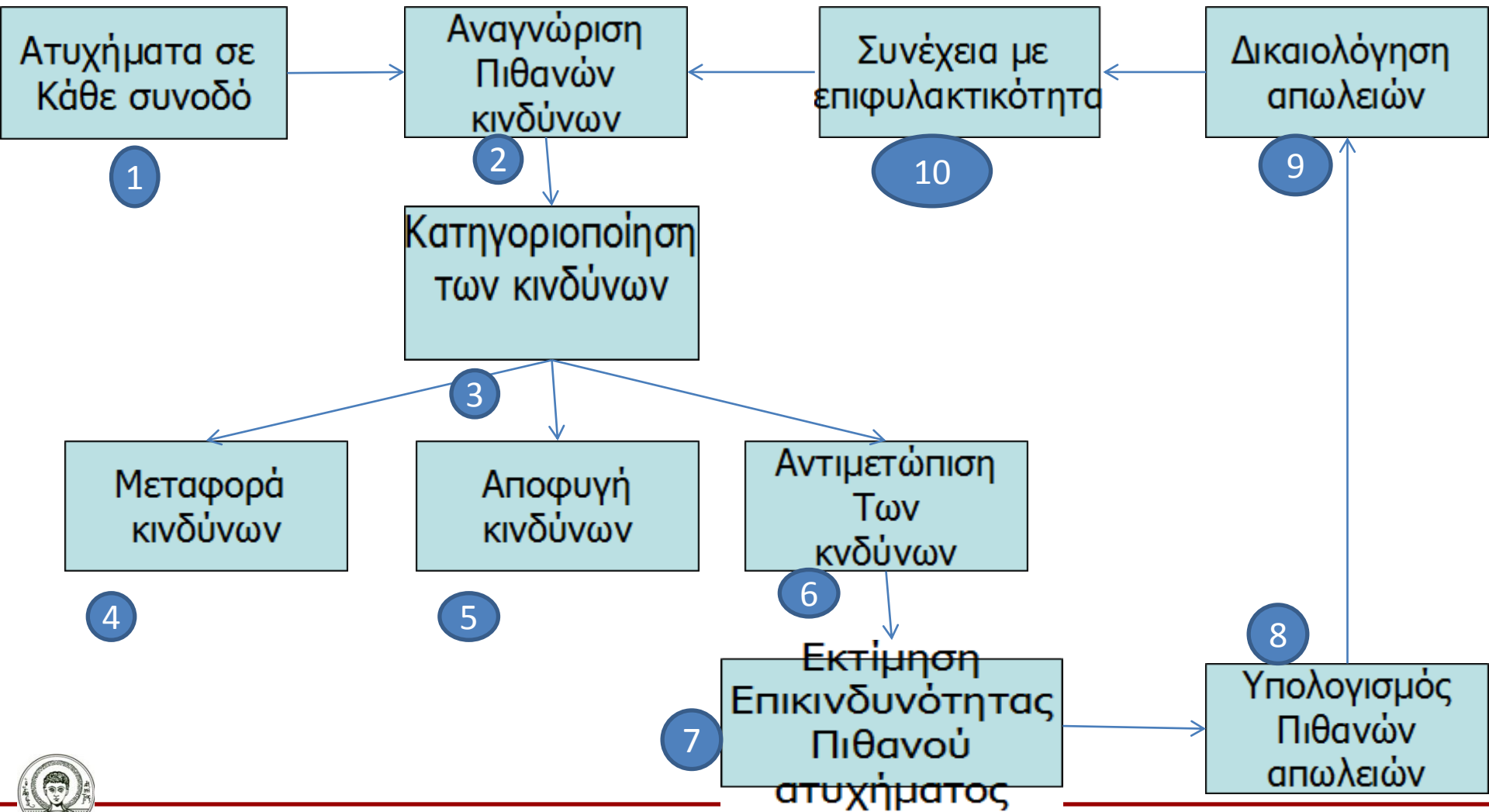

Το Μοντέλο των Ατυχημάτων (Hale 1983)

- Τα περισσότερα ατυχήματα συμβαίνουν, όταν οι δύο τύποι κινδύνων «οι ανθρώπινοι» και «οι κίνδυνοι του περιβάλλοντος» συνδυάζονται και αλληλεπιδρούν, δημιουργώντας κατάλληλες συνθήκες για «ένα δυνητικά/επερχόμενο ατύχημα».
- Το δυνητικό αυτό ατύχημα, τελικά, μπορεί είτε να συμβεί είτε να αποφευχθεί.
- Στην περίπτωση συνδυασμού ή συνύπαρξης κινδύνων, δε συμβαίνει απλά μια άθροιση αυτών των κινδύνων, αλλά συμβαίνει ένας πολλαπλασιασμός του αριθμού των πιθανών κινδύνων μεταξύ τους, συνεπώς γεωμετρική αύξηση.

Ανάλυση των Κινδύνων (Priest & Baillie, 1987)

Ανάλυση των Κινδύνων (Priest & Baillie, 1987)

- Η χρήση των δέκα βημάτων οδηγεί στην ανάλυση των πιθανοτήτων κινδύνου σε κάθε περίπτωση σε μια κατασκήνωση ή σε μια δραστηριότητα.
- Είναι δε μια διαδικασία ικανή να μειώσει την πιθανότητα να συμβεί ένα ατύχημα ή εάν συμβεί, να περιορίσει το επίπεδο των επικείμενων συνεπειών για τους συμμετέχοντες.

Προβλήματα στην αντιμετώπιση των κινδύνων

- Εμφάνιση νέων ή απρόσμενων καταστάσεων (χάραξη διαδρομής πρώτη φορά)
- Η υπέρμετρη εμπιστοσύνη των συνοδών στις ικανότητες τους (εμμονή στις αρχικές θέσεις)
- Η ελάττωση της προσοχής των συμμετεχόντων κατά τη διάρκεια της δραστηριότητας (χαλάρωμα και παύση επαγρύπνησης)
- Η παράβλεψη των κανόνων αντιμετώπισης κινδύνων λόγω κόπωσης ή βαρεμάρας από τους συνοδούς, η δυσαρέσκεια του συνοδού να μείνει περισσότερη ώρα ακόμη και αν αυτό είναι ενάντια στην ασφάλεια της δραστηριότητας

Προβλήματα στην αντιμετώπιση των κινδύνων

- Η τάση των συμμετεχόντων , αλλά και των συνοδών, για ριψοκίνδυνες αποφάσεις της στιγμής, στηριζόμενοι στην ψυχολογία της μάζας
- Η ανικανότητα για σωστή εκτίμηση και κρίση της παρουσιαζόμενης κατάστασης
- Η δημιουργία κατάστασης «πανικού» στην ομάδα

Βιβλιογραφία

1. Hale, A. (1983). Safety management for outdoor program leaders. Unpublished manuscript.
2. Leemon, D. (2000). In the aftermath of a critical incident. The Outdoor Network Newsletter, 10, 8-9, 28-29.
3. Priest, S. & Gass, M.A. (1997). Effective leadership in adventure programming (pp.13-24). Champaign, IL: Human Kinetics.

Βιβλιογραφία

4. Robert B. Kauffman, Robert Kauffman, Merry Lynn Moiseichik (2013). Integrated Risk Management for Leisure Services. Human Kinetics.
5. Williamson, J. (2000). Serious incident (accident) review process. In D. Derbish (Ed.), Proceedings of the 2000 Wilderness Risk Managers Conference (pp. 81-82). Lander, WY: The National Outdoor Leadership School.
6. Κουθούρης, Χ. (2009). Υπαίθριες Δραστηριότητες Αναψυχής, Ακραία Αθλήματα. Εκδόσεις Χριστοδουλίδη. Θεσσαλονίκη.

Ευχαριστώ

Επεξεργασία: Παναγιώτα Μπαλάσκα

Θεσσαλονίκη, 13/01/2014

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

